

for Brystet, i alt Fald Oplysningen om, hvornaa den erdelige Godkendelse af Tegningerne var sket. Nu siges der — og det er rigtigt —, at det er ikke Undervisningsministeren i Forretningsministeriet Friis, der har underskrevet disse Godkendelser. Det er rigtigt, men de er underskrevet i Undervisningsministeriet den 17. og 27. April, og det maa jo være paa den Ministers Vegne, som sidder paa det Tidspunkt. Jeg har i øvrigt loyalt fremhævet, at det var et Forretningsministerium og ikke — hvad skal jeg sige — en politisk Minister, der sad, men det lader altsaa til at have gjort meget ondt, at det var en Partifælle, der var Minister, da disse Ting blev godkendt. Det ærede Medlem Hr. Rode mente ogsaa, at det ikke var den Maade, jeg plejede at gaa frem paa, idet det ser ud, som om Hr. Keiser-Nielsen faar Skylden for, at disse to Skoler er blevet 1 Million dyrere. Jeg har ikke sagt, at Undervisningsminister Keiser-Nielsen havde Skylden, jeg har sagt, at de udbetjede Plarer og den nye Pris, som Professor Kampmann var kommet til, blev indsendt til Undervisningsministeriet, medens Keiser-Nielsen var Minister. Han gik nogle Dage efter; at han har set det, kan jeg ikke paastaa, men i hvert Tilfælde er der, medens Keiser-Nielsen var Minister, fra Professor Kampmann kommet Meddelelse om, at hver af Skolerne skønsmæssigt vilde koste lige op ved 2 Mill. Kr. foruden Belysningslegemer og Inventar. Den endelige Godkendelse er, som nævnt, givet den 17. og 27. April af Undervisningsministeriet, den ene er underskrevet af senere afdøde Departementschef Glahn, den anden af Departementschef Weis. — Det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser om mit gode Hjerte overfor de tidligere allierede, medens Venstre var Regering, skal jeg lade ligge, den højtærede Formand vil vist gerne have, at vi ikke trækker Tiden alt for langt ud.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen forbavsede mig ikke saa ganske lidt. Han holdt en Tale her, hvori han fremsatte sin glimrende Tanke om, hvorledes alle Byggeforsøgene i Landet skulde omordnes for Statens Vedkommende, noget, jeg sagde, jeg i mangt og meget kunde tiltræde, jeg tilføjede blot: Det gaar ikke saa let, som det ærede Medlem tror med at lave Departementer og 5 Kontorchefer, eller hvad det nu skulde være. Jeg udtalte yderligere, det ærede Medlem har faaet det at vide senere af Ministeren, at der var nedsat et Udvalg til at behandle disse Sager. Det er noget, der er omtalt Gang paa Gang Aarene igen-

nem i Finansudvalget, vi har dør set, at der var mangt og meget ved Statens Byggeri, som skulde og burde rettes, men vi har aldrig rigtig kunnet finde Vejs Ende, vi har rendt Panden mod en Væg. Der har ganske vist været Forslag fremme, der noget ligner det, det ærede Medlem skitserede, men hver Gang sagde man: „Manden?“ Derfor interesserede det mig, da det ærede Medlem fremsatte sin Plan, og jeg spurgte: Navnet? Det ærede Medlem har maaske Manden, for det betyder efter mit Skøn omtrent alt. Der blev ved Behandlingen af denne Sag fra anden Side nævnt et Navn, men da det Navn blev nævnt, sagde jeg: Vor Herre bevares, saa er vi ikke kommet længere frem, hvis det skulde blive Resultatet. Det var ikke det ærede Medlems Navn, der blev nævnt.

Jeg siger, jeg var forbavset over den Maade, det ærede Medlem tog Sagen paa overfor mig. Det var ikke stort, vi var uenige om, men det skulde jo gaa ud over nogen. Det ærede Medlem var imidlertid meget altereret, da jeg havde talt, efter min Følelse var han nærmest ved at stikke mig en ud. Vi kan jo alle sammen være mere eller mindre ligevægtige, og jeg kan ogsaa somme Tider være det.

For nu kort at gaa til Sagen, vil jeg sige, at det ærede Medlem er jo Byggehaandværker, og hvis han har været en dygtig Haandværker, hvad jeg tror, ved han selvfølgelig i mange Detailler bedre Besked, end en anden kan vide; men det er en stor Fejl, hvis det ærede Medlem derudfra vil frakende dem, der ikke er Byggehaandværkere, Forstand paa og Indsigt i Byggeforsøgene (*J. Chr. Jensen*: Det har jeg heller ikke sagt). Læs Deres Tale ærede Medlem! For øvrigt generer det ikke mig; jeg mener nemlig; at de Resultater, jeg har opnaaet gennem Finansudvalgets Byggeudvalg i den Tid, jeg har haft med det at gøre, er af en saadan Natur, at de i alt Fald er Beviser for, at ogsaa en Ikke-Byggehaandværker kan faa gode Resultater frem. I alt Fald har jeg aldrig nogen Sinde gaaet paa en Petermand, som man siger, aldrig nogen Sinde hævdet noget overfor Arkitekter eller Haandværkere, som jeg ikke har kunnet fastholde helt igennem. Det tillægger jeg den allerstørste Betydning. Gaar man først i en mere eller mindre officiel Stilling hen og giver sig Blottelser een Gang, er man omtrent umulig senere, saa vil der altid blive sagt: Dør var han galt kørende.

Nu nævnte det ærede Medlem forskellige Ting, der ikke var, som de burde være. Jeg vil tro, at han har Ret i en hel Del af,